

Hensyn hertil har ændret sin Opfattelse, og at det ønsker at handle i Overensstemmelse hermed. Der kan formentlig intet være til Hinder for dette sidste, tværtimod maa det jo være det eneste rigtige, at Tinget handler saaledes. I formel Henseende kan der vel ikke rettes nogen berettiget Indvending imod, at Tinget forkaster et Forslag, som det har vedtaget ved anden Behandling, og det vil jo i Virkeligheden være Følgen, om man vedtager Ændringsforslag Nr. 1. Meningen med at undergive Lovforslaget flere Behandlinger maa jo netop være den, at man ved tredje Behandling skal kunne foretage Ændringer, Rettelser i Lovforslagene i Henhold til en fornyet Overvejelse. Det vil vel sagtens sjældnere forekomme, at man ved tredje Behandling forkaster, hvad man har vedtaget ved anden Behandling, men det maa jo kunne forekomme, og efter hvad der er mig meddelt, er det ogsaa forekommet adskillige Gange tidligere. Navnlig naar der ved anden Behandling foreligger mange Ændringsforslag, kan der let indtræde ligefrem Fejtagelser ved Afstemningen, som man selvfølgelig maa rette ved tredje Behandling, hvor Lovforslaget er mere overskueligt end ved anden Behandling, naar der foreligger mange Ændringsforslag. Man faar ogsaa Lejlighed til efter anden Behandling at sammenholde de vedtagne Ændringer med andre Punkter i Forslaget og kan da let faa Øje for, at der er indløbet Fejl. Jeg tillader mig derhos særlig i Henseende til det foreliggende Tilfælde at henvise til, at Tinget ved anden Behandling var meget faatalligt, og at Stemmemforskellen med Hensyn til det her omhandlede Punkt var meget ringe. Mindretallets Ændringsforslag blev, om jeg saa maa kalde det, først forkastet, idet der ved Afstemning paa sædvanlig Maade først afgaves 34 Stemmer for og 37 imod, men da der saa paa Grund af den ringe Forskel i Stemmetallene blev foretaget Afstemning ved Navneopraab, vedtoges Ændringsforslaget endelig med 40 Stemmer imod 36, 35 Medlemmer vare fraværende. Man ser saaledes, at der ikke manglede meget i, at de sidste vare de stærkeste, i alt Fald de fleste.

Hvad nu angaar dette Punkts Realitet, tillader jeg mig at fremføre nogle Be-

mærkninger. Efter Flertallets Forslag vil den, som findes skyldig i Beruselse under visse Forhold, navnlig naar vedkommende findes beruset paa offentligt Sted og der gør sig skyldig i Forstyrrelse af den offentlige Fred, for hele sit Forhold blive ikendt en Straf under eet, den Straf, som findes omtalt i Lovforslagets § 1, for saa vidt han ikke har gjort sig skyldig i større Forbrydelse saasom Drab eller lignende, som kræver en højere Straf. Den Straf, vedkommende idømmes efter Lovforslaget, er i Almindelighed Bødestraf, i Gentagelsestilfælde kan anvendes Fængselsstraf. Hvis nærværende Lovforslag vedtages, vil Fremgangsmaaden ved Behandling af Beruselsessager blive følgende. I visse Tilfælde vil Dommeren ganske ligesom nu i Henhold til den almindelige Bestemmelse i den gældende Lovgivning kunne anvende Advarsel i Stedet for Straf, men Lovforslaget giver Dommeren en ny Adgang til at anvende visse formaalistjenlige Foranstaltninger i Stedet for Straf. Han vil nemlig i Medfør af § 2 kunne anvende et Paalæg til den skyldige om at iagttage et vist Afhold fra Nydelsen af berusende Drikke, og § 3 giver Dommeren Ret til at bemyndige Politiet til at anvende Helbredelsesforanstaltninger i Stedet for Straf, for øvrigt ogsaa ved Siden af Straf. Endelig vil der selvfølgelig være visse Tilfælde, hvor Straf maa anvendes og er paa sit rette Sted. Nu for Tiden har man det jo ogsaa saadan, og den Straf, vi nu have, er kun Bødestraf. Med Hensyn til denne Bødestraf gives der ikke nu for Tiden nogen udtrykkelig Hjemmel for, at Bøderne kunne ansættes i Forhold til den skyldiges økonomiske Omstændigheder. Efter Lovforslagets § 13 skal der derimod netop tages ganske særligt Hensyn til den skyldiges økonomiske Omstændigheder, og medens man nu altid kan klare sig med en Bøde, vil man efter Omstændighederne i Henhold til Lovforslaget kunne idømmes Fængselsstraf. Den rige vil netop blive ramt mere retfærdigt, dersom vi vedtage Lovforslaget, end han bliver det nu, dels fordi Bøden fastsættes under Hensyn til hans økonomiske Forhold, og dels fordi han efter Omstændighederne ikke vil blive i Stand til at klare for sig med Pengebetaling, men vil komme ind under Fængselsstraf.